

Corrumpuntur autem tyrānides, vno quidem modo, vt vnaquæque aliarum rerū publicarum ab extra, si aliqua sit contra-ria res publica robustior. nam volūtas quidem aderit, propter contrarietatem electionis: quæ autem volunt, omnes efficiunt, modo possint. Contrariæ verò sunt gubernationes, populus quidem tyrannidem secundum Hesiōdum, vt figulo figurus. nam gubernatio populi illa postrema, tyrannis est. regia verò potestas & optumatum gubernatio, propter contrarietatem gubernādi. Quapropter Lacedæmonij multas euerterunt tyrannides, & Syracusani per id tempus, quo respublicæ eorum rectè gubernabantur. Alio autem modo corrumpuntur, cum in seipsis seditionem habent. quemadmodum circa Gelonem factum est, & nunc circa Dionysium. Gelonis enim filium Thrasybulus Hieronis frater per illecebras & voluptates traducebat, vt ipse dominaretur. domestici verò ac necessarii per factionem repugnabant, vt non tyrannis omnino dissolueretur, sed Thrasybulus. verum alij inter hæc conspirantes, eam occasionem nacti, ipsos omnes pepulerunt. Dionysium autem Dion contra eum copiis ductis cum esset affinis, suscepto populo, illum pepulit, ipse verò interfectus est. Cumque duæ sint causæ, propter quos maxime contra tyrannos consurgunt, odium scilicet, & contemptus: odium quidem existat oportet in tyrannos: ex contemptu autem plurimæ fiunt euerfiones. Huius verò signum fuerit, quod plerique eorum qui dominationes adepti sunt, eas vsque ad extremum conseruauerunt: sed qui ab illis susceperunt, cōfestim, vt ita dixerim, perierunt omnes. in voluptatibus enim viuentes, efficiuntur facile contemendi, ac multas præbent occasiones opprimendi sui. Particulam verò quandam odij debemus iram existimare. nam quodammodo earundem rerum causa existit, & est interdum ira efficacior quàm odium: vehemens enim insurgunt, quia perturbatio illa non vitia ratione. Maxime verò contingit vt ira deferantur, qui cōtumelia fuerūt affecti: per quā quidē causam & Pisistratidarum deleta est tyrannis, & multæ aliarū. Sed odium magis ratione vitur. nam ira cum dolore fit: quare non facile ratione vitur: odium verò sine dolere. Vt autem summam dicamus, quocumq; causas diximus paucorū potētia illius postremæ & nimis, ac popularis gubernationis extremæ,

A φθίρεται ἡ τυραννὶς, ἓνα μὲν ἔσπον, ὡς ἄρα καὶ τῷ δῆμῳ ἐκέρσῃ πολιτειῶν, ἐξ ἄθεν, ἐὰν ἐναντία τις ἢ πολιτεία κρείττων. τὸ μὲν γὰρ βούλειται, δῆλον ὡς ἐσπάρξει διὰ τὴν ἐναντιότητα τῆς θεωρημένης: ἂν δὲ βουλομένηται, ἐναντία δὲ αὐτῆς πολιτεία, δῆλον μὲν τυραννίδος, καὶ δὲ Ἡσιόδου, ὡς κεραιμὲν κεραιμῆς, καὶ γὰρ ἡ δημοκρατία ἢ τελευταία, τυραννὶς δὲ βασιλεία δὲ καὶ ἀρεσκοκρατία, διὰ τὴν ἐναντιότητα τῆς πολιτείας. διὰ Λακεδαιμονίους πλείστας κατέλυσαν τυραννίδας, καὶ Συρακούσους καὶ τὸν χρόνον, δι' ἐπολιτόντο καλῶς. ἓνα δὲ, ἐξ αὐτῆς, ὅταν οἱ μετέχοντες σεσάσθωσαν ὡς ἄρα ἢ τῷ πρὸς Γέλωνα, καὶ μὴ ἢ τῷ πρὸς Διονύσιον. ἢ μὲν Γέλωνος, Θερασουβούλου τῷ Ἰέρωνος ἀδελφοῦ, τὸν γόν τῷ Γέλωνος διμαγωγῶντος, καὶ πρὸς ἡδονὰς ὁρμώμετος, ἢ αὐτὸς ἀρχὴ. τῷ δὲ οἰκείῳ συσσησάντων, ἢ ἄλλοι μὴ τυραννὶς ὅλας καταλύσῃ, δὲ καὶ Θερασουβούλου: οἱ δὲ συστάντες αὐτῷ, ὡς χαίροντες ἔχοντες, ἐξ ἑσθίου ἀπάντας αὐτοῦ. Διονύσιον δὲ Δίαν σεσαθύσας, κινδύνης ὄν, καὶ πρὸς λαβῶν τὸν δῆμον, ἐκείνον ἐκβαλῶν, διαφθάρῃ. οὗτος δὲ οὐσῶν αἰτιῶν δὲ ἀσ' ἄλλας ὅππῃθενται τῶν τυραννίδος, μίσησι καὶ καταφροσύνας, θάλασσαν μὲν δεῖ τούτων ὑπάρχειν τοῖς τυραννίσι, τὸ μῖσος ἔκ τῆς καταφροσύνης πολλὰ γίνονται τῷ καταλύσασαν. σημεῖον δὲ. τῷ μὲν γὰρ κτισσιμῶν οἱ πλείστοι, καὶ διεφύλαξαν τὰς ἀρχάς: οἱ δὲ παροργαζόμενοι, δουδεῖς, ὡς εἰπεῖν, δουλοκράτους πῶτες. δουλοκρατικῶς γὰρ ζῶντες, δουλοκρατικῶς τε γίνονται, καὶ πολλοὺς κακοῦς παραδιδόσασιν τοῖς ὅππῃθεντοῖς. μῶρον δὲ πῖ τῷ μίσησι καὶ τῷ ὀργῶν δεῖ πῖθεν εἶπον γὰρ τινα τῷ αὐτῷ αἰτία γίνεται φροσύνας. πολλοὺς δὲ καὶ φροσικηκῶτες τῷ μίσησι, σιωπῶντες γὰρ ὅππῃθενται διὰ τὸ μὴ χεῖνται λογιμῶς τὸ πάθος. (μάλιστα δὲ συμβαίνει τοῖς θυμοῖς ἀκολουθεῖν διὰ τὴν ὕβριν δὲ μὴ αἰτίαν, ἢ τῷ Πεισιστρατιδῶν κατελύσῃ τυραννίς, καὶ πολλὰ τῷ δῆμῳ.) δὲ καὶ μάλιστα τῷ μίσησι. ἢ μὲν γὰρ ὀργῆ, καὶ λύπης παρέστιν ὡς οὐ βέβαιον λογιζέσθαι. ἢ δὲ ἔχθρα, αὐτὸ λύπης. ὡς δὲ ἐν κεφαλαίοις εἰπεῖν, ὅσας αἰτίας εἰρήκα-

καὶ τῆς τε ὀλιγαρχίας τῆς ἀκέραιου καὶ τελευταίας, καὶ τῆς δημοκρατίας τῆς ἐρασιμῆς